

Mona kaims

Mona kaimē Lokuošatiu,
Katrās īr netuolēi Šatiu,
Plīnūs laukūs, ba truopnē kelē
Stuoviejē brungi vaikīstēs truobelē.

Pri budinku auga žuolēs,
Žemē vēituoms – grīns muolis.
Kēimē – šolēnē so svērtē
Ēr keparnē par vasara vērtē.

I muokīkla ejau par pēivas –
Pagriuoviūs kvepiejē ēivas.
Šatiu bažnīcē ēš tuola švēitē –
I mēšēs ēr i atlaidus kvēitē.

Traukē būrēs kaima žmuonis
Prašītē Pondēiva maluonēs,
Ka būto svēkē, mitrē ē dēktē,
Ka nakti ramē galietom ožmēgtē.

Laikā keities ē geriejē,
Žmuonis mondresnē būtē nuoriejē.
Jaunē i miestus patraukē,
Ēr kaims smarkē sosētraukē:

Nogriova budinkā, ožžielē takā,
Ēšmērē tievā, pasena vakā.
Bovusiu trēbu nebgal berastē,
Kas kamē gīvena, sunkē soprastē.